

går ud på i 1985 at have reduceret EF-landenes afhængighed af importeret olie til mellem 40 og 50%.

De nordiske landes samarbejde på energiområdet, der hidtil væsentligst har omfattet fælles forsknings- og udviklingsarbejder på det nukleare og boligisoleringsmæssige område, er nu ved at antage mere konkrete former på olie- og gasområdet. Mulighederne for, at Sverige og Danmark på regeringsplan når frem til forsyningsaftaler med Norge, synes at være til stede, efterhånden som den norske stats olieselskab STATOIL overtager en stigende andel af produktionen på norsk sokkelområde.

Endelig er energiforsyningsproblemerne taget op i den såkaldte Nord-Syd Konference, som åbnedes i december 1975 i Paris.

Danmark er et af de lande, som er mest afhængig af energiimport, og det er alene derfor nødvendigt og hensigtsmæssigt at deltage i det energipolitiske samarbejde inden for Europa såvel som med USA og Japan. Herigennem kan opnås en formindskelse af konsekvenserne af fremtidige forsyningssvigt. Som modstykke til den bistand, Danmark i givet fald kan få i en eventuel krisesituation, er det af største betydning, at Danmark yder sit bidrag til at fremme de fælles målsætninger. Dette gælder både bestræbelserne på at mildne virkningerne af akutte kriser og den nødvendige indsats for at formindske den ensidige afhængighed af olieforsyningen samt for at dæmpe stigningen i energiforbruget på længere sigt.

Den energiplan, som fremlægges i det følgende, tager hensyn til de forpligtelser, Danmark har påtaget sig som deltager i Det Internationale Energiprogram og til de bestræbelser, som udfoldes inden for EF og i Norden på dette område.

2.3. Energiforbruget og Danmarks valutabalace og investeringsbehov.

Danmarks situation er speciel på grund af vor totale afhængighed af tilførsler af energi udefra. Dette medfører navnlig, at spørgsmålet om energiforsyning er nøje knyttet til vor betalingsbalance over for udlandet.

Energiforsyningen hænger også sammen med den almindelige økonomiske situation, fordi energiforsyningen lægger beslag på betydelige økonomiske ressourcer. Der må investeres i prospektering og udvinding af brændsel, i olieraffinaderier, el-, fjernvarme- og gasværker, i transmissions- og distributionssystemer